

REDACTIONEEL GEDEELTE

„VREDE”

Op zaterdag 10 augustus heeft de Algemene Vergadering van de Maatschappij met grote meerderheid van stemmen het beleid van het H.B. aanvaard en daarmee is in feite aan het conflict een einde gekomen; men zal zich aan de voorgestelde arbitrage onderwerpen.

De vergadering, die de gehele dag, onderbroken door een uur lunchtijd, in beslag nam, stond onder de voortreffelijke leiding van voorzitter van Houté, die zich met verve van zijn taak kweet en nu en dan, door een goede dosis humor, de grote ernst en spanning die de moeilijke beslissing meebracht, wist te doorbreken.

Van de zwaarte dezer beslissing geeft de stemmenverhouding stellig geen voldoende blijk. Wèl liet de motivering van hun stem door de stemgerechtigden en de openhartige verklaringen van de voorzitter er niet de minste twijfel aan bestaan.

Over één ding waren voor- en tegenstanders en twijfelaars het echter volkomen eens. Zeer terecht werd zowel het H.B. als het „bureau” en C.Z.C. grote lof toegezwaaid voor de welhaast bovenmenselijke inspanning, die deze zich in de afgelopen maanden hebben getroost. Het is zelfs niet ondenkbaar, dat deze respect afdwingende offers bij sommigen de schaal hebben doen doorslaan. Aan het eind der vergadering werd, onder applaus, de voorzitter een fraaie fruitmand aangeboden.

Wij achten het hier niet de plaats — en nu niet het moment — om met kritiek te komen. De teerling is geworpen, men zal met vereende krachten er naar moeten streven „to make the best of it”. De tandheelkundige verzorging van het Nederlandse volk zal ook in het vervolg aan het ziekenfondswezen en zijn verzekeringssysteem gebonden blijven. Men zal dus, zoals wij in januari in ons nieuwjaarswoord schreven, blijven trachten „de kwadratuur van de cirkel te bewijzen”. Voor wie ontvankelijk is voor het bizarre spel der ten deze zo recente historie en zich wil bezig houden met het bestuderen van de menselijke ziel ligt hier de kans zich te verdiepen in de psychologie van de (tandheelkundige) massa.

De vraag of de werkelijke tandheelkundige belangen en van de verzekerden en van de medewerkers aan de ziekenfondsen met het besluit der vergadering zijn gediend of — anders gesteld — de Nederlandse tandheelkunde zich wetenschappelijk en technisch nog verder in de voor haar ontwikkeling zo onmisbare belangstelling zal kunnen blijven verheugen, deze vraag moge thans onbeantwoord blijven. De prioriteit ervan kan echter niet worden ontkend. M-t.